न ममार पिता तस्य विप्रदेवप्रसादतः ।
युवनाश्वो ऽथ तत्रैव तपसा सिद्धिमन्वगात् ॥ ३२ ॥
त्रसद्दस्युरितीन्द्रो ऽङ्ग विदधे नाम तस्य वै ।
यस्मात् त्रसन्ति व्युद्विग्ना दस्यवो रावणादयः ॥ ३३ ॥
यौवनाश्वो ऽथ मांधाता चक्रवर्त्यवनिं प्रभुः ।
सप्तद्वीपवतीमेकः शशासाच्युततेजसा ॥ ३४ ॥
ईजे च यज्ञं क्रतुभिरात्मविद्भूरिदक्षिणैः ।
सर्वदेवमयं देवं सर्वात्मकमतीन्द्रियं ॥ ३५ ॥
द्रव्यं मन्त्रो विधिर्यज्ञो यजमानस्तथार्त्विजः ।
धर्मो देशश्च कालश्च सर्वमेतद्यदात्मकं ॥ ३६ ॥
यावत् सूर्य उदेति स्म यावच्च प्रतितिष्ठति ।
सर्वं तद्यौवनाश्वस्य मांधातुः क्षेत्रमुच्यते ॥ ३७ ॥
शशबिन्दोर्दुहितरि बिन्दुमत्यामधान्नृपः ।
पुरुकुत्समम्बरीषं मुचुकुन्दं च योगिनं ॥ ३८ ॥
तेषां स्वसारः पञ्चाशत् सौभरिं वव्रिरे पतिं ।
यमुनान्तर्जले मग्नस्तप्यमानः परं तपः ॥ ३९ ॥
निर्वृतिं मीनराजस्य वीक्ष्य मैथुनधर्मिणः ।
जातस्पृहो नृपं विप्रः कन्यामेकामयाचत ॥ ४० ॥
सो ऽप्याह गृह्यतां ब्रह्मन् कामं कन्या स्वयंवरे ।
स विचिन्त्याप्रियं स्त्रीणां जरठो ऽयमसंमतः ॥ ४१ ॥
वलीपलित एजत्क इत्यहं प्रत्युदाहृतः ।
साधयिष्ये तथात्मानं सुरस्त्रीणामभीप्सितं ।